

**ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE
AANLEG**

(Vijfde Kamer)

van 13 december 1990 in zaak T-29/89: H.-J. Moritz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaar — Ontvankelijkheid — Beoordelingsrapport — Te late vaststelling — Schade)

(91/C 16/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak T-29/89, H.-J. Moritz, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Bridel (Luxemburg), vertegenwoordigd door V. Biel, bijgestaan door A. May, advocaten te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van V. Biel, Rue des Glacis 18a, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: H. Etienne, bijgestaan door B. Rapp-Jung, advocaat te Brussel), betreffende een beroep tot nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport over de periode 1983-1985, heeft het Gerecht (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: H. Kirschner, kamerpresident; C. P. Briët en J. Biancarelli, rechters; griffier: B. Pastor, administrateur, op 13 december 1990 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB nr. C 103 van 19. 4. 1988.

**ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE
AANLEG**

(Vijfde Kamer)

van 13 december 1990 in zaak T-115/89: J. M. González Holguera tegen Europees Parlement ⁽¹⁾

(Ambtenaar — Toelatingsvoorwaarden bij algemeen vergelijkend onderzoek)

(91/C 16/07)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak T-115/89, J. M. González Holguera, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Luxemburg,

⁽¹⁾ PB nr. C 153 van 21. 6. 1989.

vertegenwoordigd door B. Moutrier, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Avenue de la Porte Neuve 16, tegen Europees Parlement (gemachtigden: J. Campinos en M. Peter), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek PE/126/LA (Spaanstalig taalkundig adviseur) om verzoeker niet tot dat vergelijkend onderzoek toe te laten, heeft het Gerecht (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: C. P. Briët, kamerpresident; H. Kirschner en J. Biancarelli, rechters; griffier: B. Pastor, administrateur, op 13 december 1990 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen, daaronder begrepen die welke op het kort geding zijn gevallen.*

Beroep, op 11 december 1990 ingesteld door G. White tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-50/90)

(91/C 16/08)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 december 1990 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door G. White, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door E. J. H. Moons, advocaat aldaar, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Dupong, advocaat aldaar, Rue des Bains 14 A.

Verzoeker concludeert dat het Gerecht behage:

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- bijgevolg, voor recht te verklaren dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen nietig en van onwaarde moet verklaren het besluit van de plaatselijke afdeling van het Personeelscomité van 27 november 1990 waarbij de vertegenwoordigers in de onder het centraal comité en de plaatselijke afdeling van het Personeelscomité ressorterende statutaire en administratieve organen zijn aangewezen, en de Commissie te gelasten erop toe te zien, dat die aanwijzingen gebeuren overeenkomstig artikel 14, laatste alinea, van

het reglement betreffende de samenstelling en de werking van het Personeelscomité (Bijzondere administratieve mededeling van de Commissie van 27 april 1988) en artikel 9, lid 3, van het Statuut;

- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker stelt allereerst, dat bij de betrokken aanwijzingen is uitgegaan van de opvatting dat de persoonsvertegenwoordiging bestaat uit blokken, overeenkomende met de verschillende beroepsorganisaties, en dat die opvatting heeft geleid tot een verdeling die zich niet verdraagt met het beginsel van een globale verdeling naar verhouding van de uitslag van de verkiezingen. Het besluit van het Personeelscomité is volgens verzoeker derhalve in strijd met artikel 9, lid 3, van het Ambtenarenstatuut en artikel 14, laatste alinea, van het reglement betreffende de samenstelling en de werking van het Personeelscomité.

Verder betoogt verzoeker, dat de omstreden verdeling afbreuk doet aan het goede recht van het Personeelscomité om via de vertegenwoordigers van zijn keuze op te treden en zijn mening te kennen te geven, en dat die verdeling helemaal geen rekening houdt met het feitelijke resultaat van de verkiezingen van 10 en 12 oktober 1990.

Beroep, op 11 december 1990 ingesteld door L. Moretti tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-51/90)

(91/C 16/09)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 december 1990 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door L. Moretti, wonende te Wezembeek-Oppem, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson sàrl, Rue Glesener 1.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 1 januari 1988 waarbij de Commissie, zonder de uitkomst van het vergelijkend onderzoek COM/LAA/563 af te wachten, door de aanstelling van Vesco heeft voorzien in de vacature bekendgemaakt onder nr. COM/LA/2036/86;

- de Commissie te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep stelt verzoekster allereerst schending van de aanwervingsprocedure: verweerster zou zich niet hebben gehouden aan de regel volgens welke het tot aanstelling bevoegde gezag in de vacatures dient te voorzien door aanstelling van personen die voor het desbetreffende vergelijkende onderzoek zijn geslaagd. Verder verklaart zij, dat de wederpartij haar niet heeft willen meedelen om welke ernstige redenen zij van genoemde regel is afgeweken, hetgeen een gebrek aan motivering oplevert. Ten slotte voert verzoekster misbruik van procedure aan: het tot aanstelling bevoegde gezag zou de aanwervingsprocedure hebben laten varen, omdat het Vesco in het betrokken ambt wilde aanstellen.

Beroep, op 18 december 1990 ingesteld door C. Volger tegen Europees Parlement

(Zaak T-52/90)

(91/C 16/10)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 december 1990 beroep tegen Europees Parlement ingesteld door C. Volger, wonende te Heffingen (Groothertogdom Luxemburg), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson sàrl, Rue Glesener 1.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit waarbij het Europees Parlement afwijzend heeft beslist op verzoekers sollicitatie op de onder nr. 6084 bekendgemaakte vacature;
- nietig te verklaren het besluit waarbij het Europees Parlement de procedure van aanwerving bij wege van algemeen vergelijkend onderzoek PE/49/A heeft ingeleid;
- het Europees Parlement te veroordelen tot betaling aan verzoeker van 1 ecu als vergoeding voor de schade die laatstgenoemde heeft geleden;